

locum ordini illorum in partibus vestris perquirendum & præparandum. Disposuerat namque in animo vestro plena & perfecta charitatis effusio noua seminaria de omni genere sacrorum ordinum seminare prouinciam vobis a DEO commissam, vt exinde fructus, qui permanent in æternum, suscipere-
tis; & manipulos iustitiæ de laboribus eorum ad æterna tabernacula repor-
taretis. Iam non solum in herbam, sed in spicas Cisterciensis siue Clare-
uallis ordo ibi multiplicatione fratrum excreuit: nihilominus & religio Præ-
monstratensis. Quia igitur gustauit & vidit prudentia vestra, quod bona
sit negotiatio ista, ad vltiora manum porrexistis, & de illo ordine, qui
quasi Cherubin, siue Seraphin, immediate residenti agno, qui habet oculos
septem & cornua septem, in throno gratiæ accedunt, gazas vestras exor-
nare voluistis. Ecce factum est vt imperastis. Adquieuit sanctus Carthu-
siensium fratrum conuentus iustis petitionibus vestris. Equidem res impe-
tratu difficilis, sed quis vobis negaret, quod forte spiritus Sanctus in sancto
templo suo suggerebat? Certe nec illi, nec nos diffidimus, seruum suum fi-
delissimum & amicum Domini vos possidere, cuius famam & opera tam præ-
clarissima reclamatione mundus. Quod cœpistis tam sancte, tam auide, tamque
quodammodo intemperanter præ desiderio animæ, sic effectui mancipate, vt
melior sit finis orationis, quam principium. Valete.

37.

II 51 — II 53.

Abbot BERNHARDS svar till Ärke-Bisk. ESKIL i Lund rörande sitt gifna förord hos Påfven.

K. 2. 1633.

Ad dominum ac venerabilem Eskilum Lundensem archiepiscopum, se-
dis apostolicæ in Dacia et Suecia legatum, cuius corpus gloriosum
in Claraualle requiescit iuxta matrem eiusdem diui Bernardi. Epi-
stola CCCXIII.

Amantissimo patri et domino Eskilo, Dei gratia Lundensi Archiepi-
scopo, frater Bernardus Claræuallis vocatus abbas, in vero salutari
salutem.

Scripta et salutationes vestras, immo affectiones cordis vestri tam liben-
ter suscepi, quam specialiter et diligo vos, et diligor a vobis. Inde est
quod auditis tribulationibus vestris, eas non solum meas feci, sed et inueni:
quia non possum te dolente non dolere, dulcissime pater, nec nisi molestus
et anxius tuas molestias et anxietates audire. Tangit et angit cor meum
quicquid tuum exasperat: et quicquid illud sit quod te persequitur, non so-
lum te persequitur, sed me tecum. Quicquid enim gratiæ et dilectionis im-

pendere sibi possunt absentes amici, puto et me debere tibi, et mihi deberi a te. Audax sum, sed non mendax, et in hanc audaciam me compulit tuæ sublimitatis dignatio. Quando enim id præsumerem ego? quando tantam tantillus, et a tanto gratiam sperare auderem? Et si ego retribuere non potero, non est mortuus retributor meus, quia Dominus retribuet pro me. Dominus, inquam, in quo et pro quo tanta nos deuotione complecteris, tanta stringis affectione. Benedictus sanctus angelus tuus, qui pio pectori tuo id suggessit. Benedictus Deus noster qui persuasit. Glorior priuilegio amoris tui. Refectus sum per charissimum fratrem nostrum filium tuum Guillelmum de abundantia suauitatis pectoris tui. Refectus sum per nuncium tuum, reffectus sum per litteras tuas, reffectus sum per omnes, qui a te vsque ad nos vel per nos euadere possunt. Vtinam mihi datum esset desuper hæc dicere, non dictare, vt me potius loquens quam scribens aperire valerem. Pro certo acceptior esset sermo viuus, quam scriptus: efficacior lingua, quam litera. Oculi quippe loquentis fidem facerent dictis, et melius affectum vultus exprimeret quam digitus. Sed quia illud absens per me non possum, per litteras quæ secundum in huiusmodi locum obtinent, satisfacio quantum possum. Nuncium tuum cum magna exultatione vidimus, et negocium tuum quantumcunque potuimus muniuimus ad Dominum Papam ¹⁾. De secreto autem verbo illo quod tam ardentem ascendit in cor tuum, respondebit tibi ex parte nostra Guillelmus tuus, tuus inquam, et specialiter tuus in visceribus Jesu Christi. Posui enim verba mea in ore eius, et ipsum audies tanquam me in negotio isto. Heu, auellor, abripior, non licet vltra. Auocat diei malitia, reuocat turba superuenientium, et epistolam potius rumpunt quam finiunt. Sed nunquid quia faciunt vt paucis scribam, facere poterunt vt parum diligam? Actum excludunt a me non affectum: ille semper tecum est, qui sui iuris est: et tecum erit quandiu fuerit, omni mihi amicitia colende, pie, ac reuerendissime pater.

38.

1153 d. 28 Nov.

Påfv. ANASTASIUS IV:s skrifvelse till Konung Sverker I och Sveriges förnämste män med uppmaning att förblifva vid Romerska kyrkans lära, iakttaga de stadgar Cardinalen NICOLAUS ALBANENSIS under sitt vistande i Sverige gifvit om kyrkans frihet, äktenskapet, vapnens afläggande. m. m. samt framhärda i den gudaktighet de begynt och till bevis på sin tillgifvenhet erlägga af sin jord St Peterspenningen, hvilken Biskoparne till Påfven öfversända.

B. 3: 20. b.

ANASTASIUS episcopus seruus seruorum dei. Carissimis in christo filiis. S. Regi et vniuersis proceribus swechie. salutem et apostolicam benedictionem

¹⁾ S. Bernardi Epist. CCLXXX. till Påfven (EUGENIUS IV) innehåller, bland mycket annat, blott följande ord om Årke-Bisk. Eskils ärende: ... De negotio domini Lundensis reducimus vobis ad memoriam. Causa dilationis sublata de medio, non est nisi vt fiat quod faciendum erat.